

Топли сълзи нахлуха въ очите ми!
... Заплакахъ! ...

* *

Въ този момент до мен се приближи моят стар познайник — овчарът от планината. Съ бащинска усмивка ме потупа леко по рамото.

— Разбирамъ тъжгата ти, мило дете,

— каза той. Но нека това ти служи за поука!

„Душата на всъко дете е едно прелестно, кристално, планинско езеро. Обаче, ахъ, колко често, покъсно, тя се обръща въ мочурливо блато!

Пази се! Пази душата си отъ тинята на живота“!

„Какъ момъкъ ще запази въ чистота
пътя си? — Като пази себе си споредъ Божието слово“.

(Библията : Псал. 118, ст. 9)

Най- силниятъ.

Единъ силенъ мажъ, великанъ, езичникъ, искалъ да служи на най- силния.

— Кажете ми, — казалъ той на приятелитъ си, — кой е най- силниятъ на свѣта, за да му служа презъ цѣлия си животъ, съ всичките си сили.

— Най- силниятъ — това е царътъ! — рекли приятелитъ му.

Отишелъ великанътъ при царя и му станалъ слуга.

Единъ денъ въ царския дворецъ имало пиръ. Прислужвалъ и великанътъ. Царътъ съ особена радост следѣлъ действията на своя любимъ служителъ. Дошло време и придворниятъ пѣвецъ запѣлъ. Той възпѣвалъ силата на Сатаната: какъ Сатаната изкушава и побеждава велможи и царе. Чуя пѣсенъта великанътъ и билъ поразенъ, като отъ грѣмъ. „И мало по- силенъ отъ царя! — помислилъ си той. „Азъ искамъ да служа на най- силния. Щомъ Сатаната е най- силенъ, нему ще слагувамъ!“

Рано сутринята великанътъ напусналъ двореца. Намѣрилъ Сатаната и тръгналъ съ него, по стѣпките му.

Веднажъ вървѣли тѣ — Сатаната и великанътъ — изъ една тѣсна пѫтешка. Неочаквано Сатаната затрепералъ, закрилъ очите си, сгърчилъ се и съ дивъ ревъ побѣгналъ.

— Що е това? — извикалъ великанътъ. — Сатано, защо бѣгашъ? Нали си най- силниятъ? Отъ кого се боишъ?

— О, Този, Този тамъ — на кръста — Разпнатия, отъ Него бѣгамъ! — изкрешѣлъ Сатаната и изчезналъ.

Погледналъ великанътъ и видѣлъ: на височинката — разпятие, а предъ разпятието — колѣничилъ старецъ.

— Кой е този, що виси, разпнатъ на кръста? — запиталъ великанътъ.

— Това е Иисусъ Христостъ, Спасителътъ на свѣта! — отвѣрналъ старецътъ.

— Изглежда да е много